

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám. K/210

Érkezett 2018 MÁJ 23.

Dr. Kövér László,
az Országgyűlés elnöke részére
Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Házelnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdése alapján „Mire számíthat a magyar felsőoktatás a következő négy évben?” címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Orbán Viktor miniszterelnök úrhoz.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Mint bizonyára Ön is egyetért velem, a felsőoktatásnak, az ott folyó oktatási és kutatási tevékenységnek minden országban kulcsfontosságú szerepe van a társadalmi és gazdasági fejlődésben. Sajnálatos módon a magyar felsőoktatás szereplői régóta úgy érzik, hogy mostohagyermekként bánik vele a mindenkori magyar kormány. Ennek eredménye az, hogy immár mintegy évtizede nem növekedtek érdemben a hallgatói juttatások, mintegy 100 ezer fővel csökkent a rendszerben lévő hallgatók száma, folyamatos anyagi problémák vannak a hazai felsőoktatási intézményekben, az alacsony fizetések pedig demoralizálóan hatnak az ott dolgozóakra. Egy adjunktusi munkakörben dolgozó kutató – amit már PhD fokozattal rendelkező oktatót jelent - nettó 185 ezer forintot keres havonta, ami még a magyar viszonyok között is kirívóan alacsonynak számít. És akkor nem is beszéltem a még ennél is kevesebbet kereső tanársegédekről, valamint a nem túl sokkal, magasabb jövedelemmel rendelkező docensekről. Az oktatók és kutatók munkáját segítő kollégák arcpirítóan alacsony fizetését pedig már nem említem. Ráadásul nem csak a fizetések alacsonyak, de a kutatás és a konferencia részvétel finanszírozása sem megoldott sok esetben, ami pedig a tudományos előremenetelt nehezíti. Tovább nehezíti a helyzetet, hogy a kormányzati kommunikációval szemben annyira nincs pénz a rendszerben, ami rendszeresen a szakmai munka minőségét gyengítő megszorításokhoz vezet. Azon a karon, ahol én dolgozom, például most jelentették be, hogy 265 millió forintos megszorításra kényszerülnek, többek között egy 2 százalékos bértömeg csökkentésre. Teljesen nyilvánvaló, hogy ezek a körülmények is hozzájárulnak ahhoz, hogy a magyar felsőoktatási intézmények folyamatosan csúsznak lefelé a nemzetközi intézményi rangsorokban. És akkor a CEU ügyéről még nem is beszéltem, amelyik egyes szakterületeken eddig a legsikeresebb magyar intézmény volt.

Nem várja el az ember, hogy egyik pillanatról a másikra annyi fizetést kapjanak a kollégák, mint Nyugat-Európában, de legalább a Visegrádi országok értékeit jó lenne megközelíteni. Mivel az egyetemi autonómiát az Önök kormányzása alatt teljesen felszámolták a kancellári és a konzisztórium rendszer bevezetésével, ezért már nem

lehet az egyetemekre mutogatni, mert önök kézi vezérlik az intézményeket, ergo az összes felelősség a magyar kormányé!

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

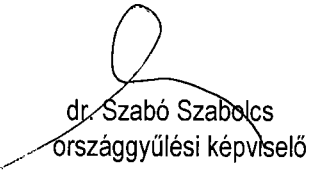
Az előzőekben elhangzottak alapján kérdezem:

- Kész-e változtatni - a hazai felsőoktatás színvonala hanyatlásának megakadályozása érdekében - az eddigi rossz kormányzati gyakorlaton, például azzal, hogy kijelöli a területért felelős új kormánytagot arra, kezdjen párbeszédet még a jövő évi költségvetés beterjesztése előtt az ágazat valamennyi szereplőjével, érdekképviselőivel?
- A hazai felsőoktatás színvonalának emelése érdekében szándékában áll-e kormánynak a források érdemi bővítése, a felsőoktatásban dolgozó kollégák béreinek rendezése, az egyetemi autonómia megerősítése, az intézményekben folyó szellemi műhelymunka forrásainak a biztosítása?
- Elvégzi-e végre a kormány a ciklus elején, vagyis már 2018 őszétől a hallgatók a hallgatói juttatások érdemi emelését?

Várom Miniszterelnök úr válaszát!

Budapest, 2018. május 18.

Tisztelettel,

dr. Szabó Szabolcs
országgyűlési képviselő